

προϋπόθεση, πάντως, να διασφαλίζεται η δυνατότητα του ζημιωθέντος και/ή αυτού του παρέχοντος υπηρεσίες να ασκήσει αγωγή λόγω ευθύνης κατά του παραγωγού βάσει της εν λόγω οδηγίας, εφόσον πληρούνται οι προβλεπόμενες από αυτήν προϋποθέσεις.

(¹) EE C 30 της 29.1.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 21ης Δεκεμβρίου 2011 [αίτηση του Rechtbank van eerste aanleg te Brugge (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Vlaamse Oliemaatschappij NV κατά FOD Financiën

(Υπόθεση C-499/10) (¹)

(Έκτη οδηγία περί ΦΠΑ — Υπόχρεοι του φόρου — Τρίτος αλληλεγγύως και εις ολόκληρον υπεύθυνος — Καθεστώς αποθηκείσεως άλλο από το καθεστώς της τελωνειακής αποταμιεύσεως — Αλληλέγγυα και εις ολόκληρον ευθύνη του αποθηκευτή των αγαθών και του υποκειμένου στον φόρο κύριου των αγαθών αυτών — Καλή πίστη ή έλλειψη λάθους ή αμέλειας του αποθηκευτή)

(2012/C 49/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank van eerste aanleg te Brugge

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Vlaamse Oliemaatschappij NV

κατά

FOD Financiën

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασεως — Rechtbank van eerste aanleg te Brugge — Ερμηνεία του άρθρου 21, παράγραφος 3, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοίμορφη φορολογική βάση (EE ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49) — Υπόχρεοι του φόρου — Τρίτος αλληλεγγύως και εις ολόκληρον υπεύθυνος — Εθνική ρύθμιση καθιστώσα, στο πλαίσιο ενός καθεστώτος αποθηκείσεως άλλο από το καθεστώς της τελωνειακής αποταμιεύσεως, τον κάτοχο αποθήκης υπεύθυνο για την καταβολή του φόρου αλληλεγγύως και εις ολόκληρον με τον υποκείμενο στον φόρο κύριο των αποθηκευθέντων αγαθών, ακόμη και όταν ο κάτοχος αποθήκης είναι καλόπιστος ή δεν υπάρχει λάθος ή αμέλεια που να μπορεί να του προσαφθεί

Διατακτικό

Το άρθρο 21, παράγραφος 3, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοίμορφη φορολογική βάση, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2001/115/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2001, δεν παρέχει στα κράτη μέλη τη δυνατότητα να ορίσουν ότι ο διαχειριστής αποθήκης άλλης από αποθήκη τελωνειακής αποταμιεύσεως είναι αλληλεγγύως και εις ολόκληρον υπεύθυνος για την πληρωμή του φόρου προστιθεμένης αξίας που οφείλεται κατόπιν μιας εξ επαχθούς αιτίας παραδόσεως εμπορευμάτων, από την αποθήκη αυτή, από τον υποκείμενο στον εν λόγω φόρο κύριο των εμπο-

ρευμάτων αυτών, ακόμη και αν ο διαχειριστής της εν λόγω αποθήκης είναι καλόπιστος ή δεν δύναται να του προσαφθεί λάθος ή αμέλεια.

(¹) EE C 13 της 15.1.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 21ης Δεκεμβρίου 2011 [αίτηση του Varhoven administrativen sad (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Envoetil AD κατά Direktor na Agentsia «Mitnitsi»

(Υπόθεση C-503/10) (¹)

[Οδηγία 2003/30/ΕΚ — Άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο α' — Έννοια του όρου «βιοαιθανόλη» — Προϊόν παραγόμενο από βιομάζα, με περιεκτικότητα σε αιθυλική αλκοόλη μεγαλύτερη από 98,5 %, μη μετουσιωμένο — Σημασία του ζητήματος αν το προϊόν χρησιμοποιείται πράγματι ως βιοκαύσιμο — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2658/87 — Συνδυασμένη Ονοματολογία — Δασμολογική κατάταξη της βιοαιθανόλης ενόψει της επιβολής ειδικών φόρων κατανάλωσης — Οδηγία 2003/96/ΕΚ — Ενεργειακά προϊόντα — Οδηγία 92/83/ΕΟΚ — Άρθρα 20, πρώτη περίπτωση, και 27, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β' — Έννοια του όρου «αιθυλική αλκοόλη» — Απαλλαγή από τον εναρμονισμένο ειδικό φόρο κατανάλωσης — Μετουσίωση]

(2012/C 49/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Varhoven administrativen sad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Envoetil AD

κατά

Direktor na Agentsia «Mitnitsi»

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Varhoven administrativen sad — Ερμηνεία του άρθρου 2, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2003/30/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Μαΐου 2003, σχετικά με την προώθηση της χρήσης βιοκαυσίμων ή άλλων ανανεώσιμων καυσίμων για τις μεταφορές (EE L 123, σ. 42), και του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (EE L 256, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2587/91 της Επιτροπής, της 26ης Ιουλίου 1991 (EE L 259, σ. 1) — Ερμηνεία του άρθρου 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/96/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με την αναδιάρθρωση του κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας (EE L 283, σ. 51), και του άρθρου 20, παράγραφος 1, πρώτη περίπτωση, της οδηγίας 92/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, για την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται στην αλκοόλη και τα αλκοολούχα ποτά (EE L 316, σ. 21) — Προϊόν που παράγεται από βιομάζα, περιέχει εστέρες, ανώτερες αλκοόλες και αλδεύδες, με αλκοολικό τίτλο άνω του 98 %, και δεν έχει υποστεί μετουσίωση — Έννοια του όρου «βιοαιθανόλη» — Υπαγωγή στη διάκριση 2207 20 00 («Αιθυλική αλκοόλη και αποστάγματα, μετουσιωμένα, οποιουδήποτε τίτλου») ή στη διάκριση 2207 10 00 («Αιθυλική αλκοόλη μη μετουσιωμένη, με κατ' όγκο αλκοολικό τίτλο 80 % vol ή περισσότερο»), ενόψει της επιβολής δασμού